

UZASADNIENIE

Zmiana ustawy z dnia 20 grudnia 2002 r. o organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. Nr 240, poz. 2059, z późn. zm.), zawarta w art. 1 projektu ustawy, ma głównie na celu zmniejszenie obciążeń administracyjnych nałożonych na przetwórcę wpisanego do rejestru uznanych przetwórców słomy lnianej lub konopnej na włókno oraz osobę traktowaną jako przetwórcę, jasne określenie obowiązku oznaczania zawartości zanieczyszczeń dla każdej partii krótkiego włókna lnianego lub włókna konopnego, z tytułu produkcji której wnioskuje się

o przyznanie dopłaty do przetwarzania, a także przepisów, które umożliwią wcześniejsze uzyskiwanie niezbędnych do funkcjonowania tego mechanizmu informacji, co w konsekwencji m.in. przyspieszy wypłaty środków pomocowych.

Obecnie obowiązujące przepisy nakładają na przetwórcę wpisanego do rejestru uznanych przetwórców słomy lnianej lub konopnej na włókno obowiązek sporządzania:

- protokołu ze zbioru słomy lnianej dla każdej partii słomy lnianej albo konopnej, gdy przetwórcę jest równocześnie producentem słomy lnianej lub konopnej,
- protokołu z przetworzenia słomy lnianej lub konopnej na włókno pochodzącej od każdego dostawcy dla każdej partii długiego albo krótkiego włókna lnianego albo włókna konopnego,
- dokumentacji handlowej,
- rejestru magazynowego, określonego przepisami wspólnotowymi,
- dokumentu określającego ilość i rodzaj wyprodukowanego włókna – w przypadku produkcji tego włókna na podstawie umowy z osobą traktowaną jako przetwórcę.

Przetwórcy zrzeszeni w Polskiej Izbie Lnu i Konopi postulowali zmniejszenie obciążeń administracyjnych i zniesienie obowiązku sporządzania wyżej wymienionych protokołów.

W opinii Agencji Rynku Rolnego protokoły te ułatwiają przeprowadzanie kontroli. Jednakże ich sporządzanie (z dużą częstotliwością) stanowi znaczne obciążenie dla przetwórców. Dotyczy to zwłaszcza protokołów z przetworzenia każdej partii słomy lnianej lub konopnej na włókno. Biorąc pod uwagę powyższe postulaty – niniejszym projektem ustawy proponuje się uchylenie przepisów art. 11 ust. 1-3 i 5 ustawy o organizacji niektórych rynków rolnych dotyczących sporządzania powyższych protokołów i tym samym zredukowanie objętości dokumentacji do minimum wyznaczonego przepisami Unii Europejskiej.

Po uchyleniu wspomnianych przepisów – w celu ubiegania się o przyznanie dopłaty do przetwarzania, przetwórca będzie sporządzał:

- dokumentację handlową w postaci faktur,
- rejestr magazynowy, zdefiniowany prawem wspólnotowym, tj. w art. 3 ust. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 245/2001 z dnia 5 lutego 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1673/2000 w sprawie wspólnej organizacji rynków lnu i konopi uprawianych na włókno (Dz. Urz. WE L 35 z 6.02.2001, str. 18, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 31, str. 229, z późn. zm.),
- dokument określający ilość i rodzaj wyprodukowanego włókna – w przypadku produkcji tego włókna na podstawie umowy z osobą traktowaną jako przetwórca (przepis wspólnotowy wprowadzony art. 6 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia Komisji 245/2001).

Ponadto na podstawie projektowanego przepisu art. 1 pkt 3 dotyczącego art. 5a ust. 6 ustawy:

- przetwórca – po całkowitym zakończeniu przetwarzania na włókno słomy lnianej albo konopnej ze zbiorów z danego roku kalendarzowego,

- osoba traktowana jako przetwórcza – po sprzedaży włókna uzyskanego ze słomy ze zbiorów danego roku kalendarzowego

przed upływem 30 dni od zakończenia tych czynności, przekaże Agencji Rynku Rolnego informację o wymienionych w deklaracjach powierzchniach działek, z których pochodziła słoma przetworzona na włókno. Pozyskanie informacji nie tylko o masie włókna, do którego przetwórcza albo osoba traktowana jako przetwórcza ubiega się o przyznanie dopłaty, ale także o wielkości powierzchni działek rolnych, z których zebrano słomę lnianą albo konopną, przetworzoną następnie na włókno, ma duże znaczenie, ponieważ umożliwia wyliczenie wysokości dopłaty do przetworzenia dla poszczególnych przetwórców i osób traktowanych jako przetwórcy na podstawie rzeczywistych wielkości masy włókna

i powierzchni działek. Zgodnie z przepisami wspólnotowymi indywidualne limity włókna lnianego lub konopnego, do których przysługuje dopłata do przetwarzania, są obliczane jako iloczyn tzw. „współczynnika ilościowego” i powierzchni upraw lnu albo konopi włóknistych objętych umowami albo zobowiązaniami do przetworzenia słomy na włókno we własnym zakresie przez tego beneficjenta. „Współczynnik ilościowy” został wprowadzony jako mechanizm zapobiegający przekraczaniu krajowych gwarantowanych ilości włókna przez poszczególne państwa członkowskie Unii Europejskiej. Współczynnik ten jest obliczany jako iloraz krajowej gwarantowanej ilości włókna i powierzchni uprawy lnu i konopi włóknistych objętej wyżej wymienionymi umowami albo zobowiązaniami w danym roku gospodarczym. Jak wynika z powyższego, wielkość powierzchni zbioru słomy lnianej i konopnej ma znaczny wpływ na wysokość indywidualnych limitów produkcji włókien, do których przysługują płatności. W pierwszym roku, po przystąpieniu Polski do Unii Europejskiej, uzyskanie informacji o powierzchni uprawy nie było istotne, ponieważ niewielka liczba przetwórców korzystających z dopłat powodowała, że krajowe gwarantowane ilości włókna przyznane Polsce nie były wykorzystane. Jednakże już w następnym roku gospodarczym (2005/2006) liczba przetwórców zwiększyła się i rzeczywista masa wyprodukowanego włókna była wyższa niż przyznane Polsce limity włókien. Znajomość rzeczywistej powierzchni działek rolnych (często niższej, np. w wyniku zdarzeń losowych, od powierzchni

określonej w umowach), z których pochodziła słoma lniana albo konopna objęta umowami albo zobowiązaniami, umożliwi takie określenie współczynnika ilościowego, aby w rezultacie dało to podstawę do zwiększenia indywidualnych limitów włókien, do których przysługuje dopłata.

O przekazanie informacji w sprawie powierzchni działek rolnych dla roku gospodarczego 2005/2006 Agencja Rynku Rolnego wystąpiła do przetwórców na piśmie. Proces przekazywania tych danych i następnie ich weryfikacja opóźniają wypłaty wsparcia dla przetwórców. Przekazanie informacji o powierzchni działek rolnych wraz z ostatnią deklaracją z pewnością przyspieszy pozyskanie koniecznych informacji. W konsekwencji oznacza to także szybsze uzyskanie środków finansowych przez przetwórców, co w efekcie przyczyni się do szybszej zapłaty za nowe dostawy słomy lnianej lub konopnej rolnikom.

Ponadto przepisem art. 1 pkt 3 projektu zaproponowano wprowadzenie obowiązku przekazywania wraz z wyżej wymienioną deklaracją informacji o cenach, po jakich sprzedane zostało włókno lniane albo konopne. Konieczność pozyskania tej informacji wynika bowiem z obowiązku informacyjnego, jaki na państwa członkowskie nałożyła Komisja Europejska w art. 15 ust. 1 lit. b rozporządzenia Komisji (WE) nr 245/2001. Dotychczas informacja ta była nadsyłana na pisemną prośbę Agencji Rynku Rolnego, co skutkowało dodatkową korespondencją.

Jak już wcześniej wspomniano, o dopłatę do przetworzenia słomy lnianej lub konopnej na włókno mogą się ubiegać, oprócz przetwórców słomy lnianej albo konopnej, także osoby traktowane jako przetwórcy. Za osobę traktowaną jako przetwórcę uważa się rolnika, który, nie posiadając urządzeń (turbiny, pakularki)

do przerobu słomy lnianej lub konopnej na włókno, oddaje tę słomę do usługowego przerobu przetwórcom, wpisanym do rejestru uznanych przetwórców, zachowując cały czas prawo własności słomy i włókna. W Polsce dotychczas osoby takie nie brały udziału w wyżej wymienionym mechanizmie. Jednakże takie podmioty mogą się pojawić już w bieżącym roku gospodarczym, ponieważ nie mają one obowiązku ubiegania się o wpis do wyżej wymienionego rejestru. Osoby te zawierają jedynie umowę o przetworzenie słomy lnianej albo konopnej na włókno z uznanym przetwórcą (przed dniem 20 września danego

roku gospodarczego) i następnie występują do Agencji Rynku Rolnego z wnioskiem

o przyznanie pomocy. Z uwagi na powyższe należy doprecyzować przepisy ustawowe także w stosunku do tej grupy beneficjentów.

Ten krąg podmiotów, podobnie jak przetwórcy, na skutek uchylecia przepisów art. 11 ust. 1 i 2 ustawy o organizacji niektórych rynków rolnych, nie będzie obowiązany do sporządzania protokołów ze zbioru słomy lnianej albo konopnej, co oznacza zmniejszenie obciążeń administracyjnych. Zniesienie obowiązku sporządzania przez przetwórców protokołów z przetworzenia słomy lnianej lub konopnej na włókno oznacza, że osoby traktowane jako przetwórcy nie będą dysponowały przekazanymi przez tych przetwórców kopiami protokołów, które mogły być wykorzystywane jako źródło istotnych informacji w procesie kontroli przeprowadzanej przez Agencję Rynku Rolnego u osób traktowanych jako przetwórcy. Należy zatem sprecyzować, jaką dokumentację powinien dołączać do deklaracji ten rodzaj podmiotów. Uprawnienie dla państwa członkowskiego Unii Europejskiej do określenia powyższej dokumentacji przyznaje art. 6 akapit drugi rozporządzenia Komisji 245/2001. Mając powyższe na względzie, w art. 1 pkt 3 projektu dotyczącym art. 5a ust. 3 ustawy zostały określone rodzaje dokumentów niezbędnych Agencji Rynku Rolnego przy wykonywaniu obowiązków kontrolnych wobec osób traktowanych jako przetwórcy. Dokumentacja ta będzie się składała z:

- informacji osoby traktowanej jako przetwórca zawierającej najistotniejsze informacje w zakresie przerobu słomy lnianej albo konopnej na włókno,
- kopii dokumentu, o którym mowa w art. 6 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia Komisji 245/2001, przekazanego osobie traktowanej jako przetwórca przez przetwórcę, wpisanego do rejestru uznanych przetwórców słomy lnianej lub konopnej na włókno,
- kopii faktur potwierdzających sprzedaż długiego włókna lnianego, krótkiego włókna lnianego albo włókna konopnego.

Sprzedaż włókna lnianego lub konopnego jest bowiem w przypadku osób traktowanych jako przetwórcy nieodzownym warunkiem ubiegania się o przyznanie dopłaty do przetworzenia słomy lnianej lub konopnej na włókno.

W art. 1 pkt 4 lit. b projektu ustawy nałożono na beneficjentów obowiązek oznaczania zawartości zanieczyszczeń krótkiego włókna lnianego lub włókna konopnego.

Oznaczanie zawartości zanieczyszczeń w tych włóknach jest istotne nie tylko z uwagi na konieczność określenia, czy zanieczyszczenia nie przekraczają dozwolonych poziomów, ale również ze względu na konieczność przeliczania rzeczywistej masy krótkiego włókna lnianego lub włókna konopnego na masę włókna o 7,5% zawartości zanieczyszczeń, w przypadku gdy zawartość zanieczyszczeń w wyżej wymienionym włóknie przekracza 7,5%, ale nie jest większa niż 15% – dla krótkiego włókna lnianego oraz nie jest większa niż 25% – dla włókna konopnego, zgodnie z art. 2 lit. b akapit drugi rozporządzenia Rady (WE) nr 1673/2000 z dnia 27 lipca 2000 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków lnu i konopi uprawianych na włókno (Dz. Urz. WE L 193 z 29.07.2000, str. 16, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 30, str. 131, z późn. zm.) oraz rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 21 października 2004 r. w sprawie poziomu procentowej zawartości zanieczyszczeń krótkiego włókna lnianego i włókna konopnego (Dz. U. Nr 238, poz. 2400).

Jeżeli zawartość zanieczyszczeń w krótkim włóknie lnianym lub włóknie konopnym przekracza 7,5%, zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia Komisji 245/2001, stosuje się następujący wzór:

$$Q = P \cdot [(100 - x) / (100 - 7,5)],$$

gdzie:

- Q – oznacza rzeczywistą masę krótkiego włókna lnianego lub włókna konopnego o rzeczywistej zawartości zanieczyszczeń x,
- P – oznacza masę włókna o zawartości zanieczyszczeń w wysokości 7,5%, do której jest przyznawana dopłata do przetwarzania.

W związku z powyższym, przy większej niż 7,5% zawartości zanieczyszczeń, bez oznaczenia ich rzeczywistej zawartości, nie można wyliczyć masy krótkiego włókna lnianego lub włókna konopnego, do którego przysługuje dopłata do przetwarzania. Według obowiązującego stanu prawnego beneficjenci

wskazują procentową zawartość zanieczyszczeń w partii krótkiego włókna lnianego lub włókna konopnego w deklaracji dostaw, która stanowi integralną część wniosku o przyznanie pomocy. Natomiast dotychczasowe przepisy precyzyjnie nie określały, że mają oni obowiązek wykonywania tego oznaczenia. Takie brzmienie przepisów powodowało, że przetwórca i osoby traktowane jako przetwórcy mogli posłużyć się wynikami oznaczenia wykonanego przez jednostkę kontrolną, jeżeli jednostka ta udostępniła im wyniki oznaczeń. Mając na względzie równość wobec prawa wszystkich beneficjentów oraz fakt, że kontrole nie dotyczą wszystkich partii włókna, ale są prowadzone wyrywkowo, należy jasno określić obowiązek oznaczania procentowej zawartości zanieczyszczeń w każdej partii krótkiego włókna lnianego i włókna konopnego, do której beneficjent ubiega się o przyznanie dopłaty do przetwarzania.

Pozostałe zmiany w ustawie z dnia 20 grudnia 2002 r. o organizacji niektórych rynków rolnych mają charakter porządkowy.

Zmiany w ustawie z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego (Dz. U. Nr 223, poz. 2221, z późn. zm.), zwanej dalej „zmienianą ustawą”, zostały przygotowane głównie w celu ustanowienia podstawy prawnej do wypłaty części krajowych płatności uzupełniających dla producentów surowca tytoniowego

w formie płatności niezwiązanych z produkcją, a w zakresie rynku suszu paszowego – doprecyzowania przepisów dotyczących pobierania próbek suszu paszowego i wykonywania badań jakościowych tego suszu.

Konieczność odłączenia od produkcji części płatności uzupełniających dla producentów surowca tytoniowego wynika z przedstawionych przez Komisję Europejską wytycznych w sprawie krajowych uzupełniających płatności bezpośrednich w nowych państwach członkowskich.

Zgodnie z zasadami określonymi przez Komisję Europejską, płatności uzupełniające mogą przyjąć formę płatności związanych z produkcją (coupled) do poziomu maksymalnych płatności w tej formie stosowanych w „starych” krajach członkowskich Unii Europejskiej (UE-15). W przypadku Polski dotyczy to

w szczególności rynku tytoniu. Od 2006 r. maksymalny poziom płatności związanych z produkcją w „starych” krajach członkowskich Unii Europejskiej (UE-15) wynosi dla tytoniu 60% poziomu płatności bezpośrednich stosowanych we Wspólnocie w dniu 30 kwietnia 2004 r. Pozostała część płatności uzupełniających może być wypłacana jedynie w formie płatności niezwiązanych z produkcją (decoupled), tj. jako część systemu obszarowego (SAPS/SPS) lub jako płatność historyczna „na gospodarstwo”.

Tymczasem dotychczasowy system płatności stosowany w Polsce zakłada wypłatę płatności uzupełniających dla producentów surowca tytoniowego w całości (po odliczeniu jednolitej płatności obszarowej) w formie związanej z produkcją do maksymalnej wysokości przewidzianej w Traktacie między Królestwem Belgii, Królestwem Danii, Republiką Federalną Niemiec, Republiką Grecką, Królestwem Hiszpanii, Republiką Francuską, Irlandią, Republiką Włoską, Wielkim Księstwem Luksemburga, Królestwem Niderlandów, Republiką Austrii, Republiką Portugalską, Republiką Finlandii, Królestwem Szwecji, Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej) a Republiką Czeską, Republiką Estońską, Republiką Cypryjską, Republiką Łotewską, Republiką Litewską, Republiką Węgierską, Republiką Malty, Rzeczpospolitą Polską, Republiką Słowenii, Republiką Słowacką dotyczącego przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej, podpisanego w Atenach w dniu 16 kwietnia 2003 r. (Dz. U. z 2004 r. Nr 90, poz. 864), tj. w 2007 r. do 70% płatności stosowanych w Unii Europejskiej zgodnie ze stanem prawnym na dzień 30 kwietnia 2004 r.

Ograniczenie maksymalnego poziomu płatności związanych z produkcją do 60% płatności stosowanych w Unii Europejskiej w dniu 30 kwietnia 2004 r. powoduje zatem konieczność ustanowienia mechanizmu, który pozwoliłby na wypłatę pozostałej części płatności (możliwej nadwyżki ponad 60%) w formie niezwiązanej z produkcją. W 2007 r. część niezwiązana z produkcją wyniesie ok. 8,5% płatności stosowanych w Unii Europejskiej w dniu 30 kwietnia 2004 r. (maksymalny dopuszczony poziom – 70% pomniejszony o maksymalny poziom

płatności związanych – 60% oraz o jednolite płatności obszarowe możliwe do uzyskania przez producentów tytoniu stanowiące ok. 1,5% płatności stosowanych w Unii Europejskiej w dniu 30 kwietnia 2004 r.).

W dodawanym do zmienianej ustawy art. 31a przewiduje się podział dotychczasowych płatności uzupełniających na dwie części: związaną i niezwiązaną z produkcją (art. 2 pkt 6 projektu). Konsekwencją dokonania takiego podziału jest nadanie nowego brzmienia art. 32 w zmienianej ustawie (art. 2 pkt 7 projektu). Jednocześnie w całej zmienianej ustawie wyraz „płatność” zastępuje się wyrazami „płatność związana” w odpowiedniej liczbie i przypadku (art. 2 pkt 1 projektu).

W odniesieniu do płatności związanych z produkcją proponuje się zastosowanie rozwiązań podobnych do dotychczas obowiązujących w tym zakresie. Podstawową zmianą jest nowelizacja art. 33f ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 pkt 1 lit. a w zmienianej ustawie, określających sposób naliczania ewentualnej płatności wyrównawczej, powstającej w przypadku gdy produkcja surowca tytoniowego jest niższa niż ilość objęta umowami na uprawę tytoniu na dany rok zbioru (art. 2

pkt 10 projektu). Zgodnie z wyjaśnieniami uzyskanymi z Komisji Europejskiej, ograniczenie poziomu płatności związanych z produkcją (maksymalnie 60%) dotyczy jedynie poziomu sektorowej koperty finansowej przeznaczanej na te płatności, lecz nie dotyczy wysokości stawki płatności. Zatem mimo ograniczenia wysokości płatności związanych do maksymalnego poziomu 60%, istnieje możliwość określenia stawki tych płatności na maksymalnym poziomie stosowanym w całej Unii Europejskiej, co umożliwi lepsze wykorzystanie środków przeznaczonych na te płatności, w przypadku niższej produkcji tytoniu w danym roku zbioru. Jednocześnie stawka ta będzie podlegać odpowiedniej redukcji

w przypadku przekroczenia maksymalnej 60% koperty płatności związanych z produkcją. Wprowadzenie takiego rozwiązania wymaga jednak zmiany algorytmu określającego sposób obliczania płatności wyrównawczej, co znalazło odzwierciedlenie w nowelizacji art. 33f ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 pkt 1 lit. a zmienianej ustawy.

Ponadto proponuje się wprowadzenie warunku, że surowiec tytoniowy podlegający płatnościom związanym z produkcją ma zostać odebrany przez pierwszych przetwórców w obecności uprawnionego pracownika Agencji Rynku Rolnego (art. 30 ust. 1 i 6a-6c oraz art. 32 pkt 3 zmienianej ustawy). Objęcie całego skupu tytoniu kontrolą polegającą na obecności pracownika Agencji zdecydowanie zmniejszy możliwość wystąpienia nieprawidłowości w tym zakresie (dotychczas kontrole obejmowały jedynie część skupu). Konsekwencją dodania tego przepisu są zmiany w art. 27 oraz art. 33h ust. 1 pkt 2 zmienianej ustawy. Z uwagi na przewidywany termin wejścia w życie projektowanej ustawy proponuje się, aby przepisy te obowiązywały dopiero w odniesieniu do zbiorów 2008 r., tj. od dnia 1 września 2008 r. (art. 9 projektu).

W nowelizowanym art. 33b ust. 8 zmienianej ustawy dotychczasowy, dziesięciodniowy termin na przekazanie dyrektorowi oddziału terenowego Agencji Rynku Rolnego dokumentów potwierdzających nabycie prawa do uzyskania płatności związanej został wydłużony do 14 dni. Ponadto doprecyzowano sposób postępowania, w przypadku gdy prawo do uzyskania płatności związanej zostało nabyte w drodze dziedziczenia (art. 33b ust. 9 i 10). Dotychczasowa praktyka wykazała, że obowiązek dotrzymania tego terminu jest zbyt uciążliwy dla producentów, szczególnie w przypadkach nabycia w drodze dziedziczenia (długotrwałe procedury związane z dziedziczeniem). Jednocześnie dostarczenie dokumentów potwierdzających nabycie prawa do uzyskania płatności jest warunkiem wpisania do rejestru producentów, a to z kolei warunkiem uzyskania płatności niezwiązanej, tym samym niezwłoczne załatwienie wszelkich formalności jest w interesie samego nabywcy prawa.

W odniesieniu do niezwiązanej z produkcją części płatności projekt ustawy zakłada wypłatę tych płatności w formie tzw. „na gospodarstwo”, a więc dotychczasowym producentom lub ich następcom proporcjonalnie do produkcji tytoniu w historycznym okresie referencyjnym. Rozwiązanie takie pozwoli na skierowanie płatności do dotychczasowych plantatorów, bez zmiany wysokości całkowitych dopłat, jakie mogliby uzyskać w dotychczasowym systemie.

Proponuje się, aby płatności niezwiązane przysługiwały producentom rolnym wpisanym do rejestru podmiotów posiadających prawo do uzyskania płatności

niezwiązanej (dodawany art. 33fa pkt 1) oraz spełniającym warunki do przyznania jednolitej płatności obszarowej, określone w przepisach o płatnościach do gruntów rolnych i płatności cukrowej (dodawany art. 33fa pkt 2). Uzależnienie przyznania płatności niezwiązanej od spełniania warunków do przyznania jednolitej płatności obszarowej jest zgodne z programem płatności stosowanych

w Polsce zaakceptowanym przez Komisję Europejską. Przyjęcie takiego rozwiązania oznacza, że podmiot ubiegający się o przyznanie płatności niezwiązanej ma spełniać takie same warunki jak w przypadku ubiegania się o przyznanie jednolitej płatności obszarowej, natomiast nie oznacza to konieczności uzyskania jednolitej płatności obszarowej. Z uwagi na fakt, że wspomniane przepisy o płatnościach do gruntów rolnych i płatności cukrowej nie mają bezpośredniego zastosowania do płatności uzupełniających dla producentów surowca tytoniowego, było konieczne wprowadzenie odwołania do tych przepisów zawartego w art. 33fa pkt 2.

Prawo do uzyskania płatności niezwiązanych z produkcją nabędą z mocy ustawy producenci surowca tytoniowego wpisani do rejestru producentów w dniu

31 marca 2007 r., a więc uprawnieni do uzyskania płatności uzupełniających do tytoniu w dotychczasowym systemie (dodawany art. 33fb ust. 1 pkt 1). Proponowany termin (koniec marca 2007 r.) jest ostatecznym terminem, na który wyraziła zgodę Komisja Europejska, co ma gwarantować historyczny charakter doboru beneficjentów płatności niezwiązanych z produkcją. Przyjęcie terminu późniejszego oznaczałoby zaliczenie do grona uprawnionych rolników wszystkich obecnych (produkujących surowiec tytoniowy w 2007 r.), a nie historycznych plantatorów. Nabycie prawa do uzyskania płatności niezwiązanych będzie stwierdzone decyzją dyrektora oddziału terenowego Agencji Rynku Rolnego wydaną zgodnie z projektowanymi przepisami art. 33fb ust. 2-4.

Jednocześnie proponuje się przyznanie praw do płatności niezwiązanych jedynie tym plantatorom, którzy byli aktywnymi producentami surowca tytoniowego (zawarli umowę na uprawę tytoniu) przynajmniej w jednym z dwóch lat okresu 2005-2006 (dodawany art. 33fb ust. 1 pkt 2).

Proponuje się, aby prawo do uzyskania płatności niezwiązanej było niepodzielne, dziedziczne i mogło być zbywane wyłącznie z jednoczesnym zbyciem całego gospodarstwa rolnego. Znalazło to odzwierciedlenie w dodawanym art. 33fc ust. 1. Jednocześnie został ustanowiony wyjątek dla tych producentów, którzy

w okresie od dnia 31 marca 2007 r. do dnia wejścia w życie projektowanej ustawy zbyli swoje dotychczasowe prawa do uzyskania płatności (art. 5 projektu). Plantatorzy ci nabędą z mocy ustawy prawo do uzyskania płatności niezwiązanych, ponieważ znajdowali się w rejestrze producentów surowca tytoniowego w dniu 31 marca 2007 r., jednak jeszcze przed wejściem w życie projektowanych przepisów zrezygnowali z przysługujących im płatności uzupełniających dla producentów surowca tytoniowego, zbywając prawo do ich uzyskania. Ustanowiony wyjątek umożliwi tym producentom przekazanie prawa do uzyskania płatności niezwiązanej nabytego po wejściu w życie projektowanej ustawy, w ślad za wcześniej przekazanym dotychczasowym prawem do uzyskania płatności.

W ust. 4 dodawanego art. 33fc przewidziano zasadę, że w przypadku powstania sporu co do łącznego posiadania prawa do uzyskania płatności niezwiązanej, każdy z podmiotów, którym to prawo przysługuje, będzie mógł żądać rozstrzygnięcia przez sąd. Zasada ta jest analogiczna do zasady przyjętej w odniesieniu do dotychczas obowiązującego prawa do uzyskania płatności. Przepis ten nie powinien spowodować znaczącego wzrostu obciążenia sądów sprawami z tego zakresu. Z informacji Agencji Rynku Rolnego wynika bowiem, że dotychczas nie toczyło się żadne postępowanie na podstawie analogicznego przepisu obowiązującego w odniesieniu do dotychczasowych płatności uzupełniających (przepis ten obowiązuje od 2006 r.) i można przypuszczać, że sytuacja w odniesieniu do projektowanych płatności niezwiązanych będzie podobna.

Dodatkowo określono, że postępowania w wyżej wymienionych sprawach, będą prowadzone w trybie przepisów Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu nieprocesowym (art. 33fc ust. 5 zmienianej ustawy). Analogicznego doprecyzowania dokonano w odniesieniu do sporów związanych

z łącznym posiadaniem prawa do uzyskania płatności związanej (art. 33b ust. 7a zmienianej ustawy).

Projekt ustawy przewiduje utworzenie rejestru podmiotów posiadających prawo do uzyskania płatności niezwiązanej, który będzie prowadzony przez dyrektora oddziału terenowego Agencji Rynku Rolnego zgodnie z projektowanymi przepisami art. 33fd.

Proponuje się, aby środki finansowe przeznaczone na płatności niezwiązane z produkcją (określane corocznie przez Radę Ministrów na podstawie upoważnienia zawartego w dodawanym art. 33ff ust. 6) były dzielone między uprawnionych rolników, którzy złożyli wnioski o przyznanie płatności niezwiązanej, proporcjonalnie do indywidualnej ilości referencyjnej określonej dla każdego z nich zgodnie z projektowanym art. 33fe. W ust. 2 pkt 1 tego artykułu proponuje się, aby do określania indywidualnych ilości referencyjnych przyjąć ilość surowca tytoniowego wyprodukowanego w 2006 r. Poczynając od 2006 r. w Polsce przestał obowiązywać mechanizm kwotowania produkcji surowca tytoniowego (wysokość produkcji nie była ograniczona kwotą), a więc okres ten najlepiej odzwierciedla faktyczne możliwości produkcyjne poszczególnych plantatorów.

Przyjęcie jednorocznego okresu referencyjnego, o którym mowa w dodawanym art. 33fe ust. 2 pkt 1, może jednak skutkować nieobjęciem systemem płatności tych producentów, którzy z przyczyn losowych, np. choroba, nie podjęli produkcji surowca tytoniowego w 2006 r., mimo że figurowali w rejestrze producentów surowca tytoniowego prowadzonym przez Agencję Rynku Rolnego. Ponadto na przyjęciu krótkiego okresu referencyjnego mogą ucierpieć producenci, których produkcja w 2006 r. była wyjątkowo niska, np. z powodu gradu, suszy, chorób tytoniu. W celu wyeliminowania tych negatywnych skutków proponuje się:

- przyjęcie roku 2005 jako podstawy do wyliczenia indywidualnej ilości referencyjnej dla tych producentów, którzy z różnych przyczyn nie podjęli uprawy tytoniu w 2006 r. (art. 33fe ust. 2 pkt 2), oraz

- wprowadzenie zasady, że indywidualna ilość referencyjna nie może być niższa niż ilość surowca tytoniowego objętego umową na uprawę tytoniu pomniejszona o 30% (art. 33fe ust. 2).

Płatności niezwiązane z produkcją będą przyznawane rolnikom do maksymalnej całkowitej wysokości wynikającej z Traktatu Akcesyjnego i zatwierdzanej corocznie przez Komisję Europejską.

Sposób przyznawania płatności niezwiązanej z produkcją został określony w projektowanych przepisach art. 33ff ust. 1-5. Proponuje się, aby wnioski o przyznanie płatności niezwiązanej były składane w terminie od dnia 15 marca do dnia 15 maja roku zbioru (ust. 1), co pokrywa się z terminem składania wniosków o przyznanie płatności wynikających z przepisów o płatnościach do gruntów rolnych i płatności cukrowej. Takie rozwiązanie wymaga jednak wprowadzenia przepisu przejściowego określającego późniejszy termin składania wniosków o przyznanie płatności niezwiązanej za 2007 r. W art. 4 proponuje się przyjęcie okresu 60 dni od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy, co wydaje się być rozwiązaniem gwarantującym odpowiedni czas na złożenie wniosku, biorąc pod uwagę przewidywany termin wejścia w życie ustawy, a jednocześnie nie wydłuża nadmiernie przyznawania płatności niezwiązanych za 2007 r. Zaproponowany termin nie narusza ogólnej zasady stosowanej w całej Unii Europejskiej, że płatności bezpośrednie nie mogą być przyznawane przed dniem 1 grudnia danego roku, i z tego powodu nie wymagał szczególnych uzgodnień z Komisją Europejską.

W celu zapewnienia prawidłowej realizacji mechanizmu przyznawania płatności uzupełniających niezwiązanych z produkcją w projekcie ustawy powierza się Agencji Rynku Rolnego przeprowadzanie niezbędnych kontroli w tym zakresie (art. 2 pkt 12 lit. a i c projektu), pozostawiając jednocześnie możliwość powierzenia przeprowadzenia tych kontroli Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (art. 2 pkt 12 lit. b projektu).

Poza przepisami dotyczącymi płatności uzupełniających dla producentów surowca tytoniowego, w projekcie ustawy doprecyzowano przepisy dotyczące przechowywania surowca tytoniowego. W art. 26 w ust. 2 w pkt 1 zmienianej

ustawy dodano lit. b, zgodnie z którą wpis do rejestru pierwszych przetwórców surowca tytoniowego mogą uzyskać jedynie przetwórcy, posiadający obiekty do przechowywania surowca tytoniowego, jeżeli przechowywanie odbywa się poza miejscem przetwarzania. Przepis ten ułatwi Agencji Rynku Rolnego przeprowadzenie kontroli przechowywania surowca tytoniowego. Konsekwencją wprowadzonego przepisu są zmiany w art. 26 ust. 4 pkt 2 lit. a, art. 29 ust. 3 i art. 30 ust. 7 zmienianej ustawy, a także proponowane przepisy art. 3 projektu.

Jednocześnie, w zmienianym art. 33g ust. 6 pkt 2 zmienianej ustawy, zastąpiono odwołanie do przepisów o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa odwołaniem do przepisów o płatnościach do gruntów rolnych i płatności cukrowej. Dotychczasowe odwołanie straciło aktualność wskutek nowelizacji przywoływanych przepisów.

Nowelizacje w art. 33h zmienianej ustawy (art. 2 pkt 13 projektu) mają charakter porządkowy i dotyczą:

- przedłużenia terminu przekazywania przez pierwszych przetwórców informacji o przepływie zapasów surowca tytoniowego z dnia 30 czerwca do dnia 15 lipca roku następującego po roku zbiorów; dotychczasowy termin pokrywa się bowiem z okresem, za który należy przekazywać informacje,
- ustanowienia obowiązku wykorzystywania jednolitego formularza w celu informowania o planowanych terminach odbioru surowca tytoniowego, co stanowi usankcjonowanie obecnej praktyki w tym zakresie.

W zakresie rynku suszu paszowego nowelizacja przepisów art. 36 ust. 6 i 9 zmienianej ustawy jest następstwem ogłoszenia nowej ustawy dotyczącej płatności obszarowych do gruntów rolnych, tj. ustawy z dnia 26 stycznia 2007 r. o płatnościach do gruntów rolnych i płatności cukrowej (Dz. U. Nr 35, poz. 217 i Nr 99, poz. 666). Ustawa ta zastąpiła ustawę z dnia 18 grudnia 2003 r. o płatnościach bezpośrednich do gruntów rolnych i płatności cukrowej (Dz. U. z 2004 r. Nr 6, poz. 40, z późn. zm.), do której odwoływały się nowelizowane przepisy. W wyniku powyższych zmian odwołania do poprzednio obowiązującej ustawy należy zastąpić odwołaniami do ustawy obecnie obowiązującej.

Propozycja wprowadzenia projektowanego art. 37a służy doprecyzowaniu przepisów w zakresie pobierania próbek suszu paszowego i wykonywania badań jakościowych tego suszu, po uchyleniu upoważnienia do wydania rozporządzenia w sprawie metody pobierania próbek suszu paszowego i wykonywania badań parametrów jakościowych suszu paszowego. Po uchyleniu tego upoważnienia pojawiły się wątpliwości interpretacyjne, np. w odniesieniu do swobody wyboru laboratoriów, które prowadzą oznaczenie wilgotności i zawartości białka surowego w partii suszu paszowego na zlecenie przedsiębiorstw przetwórczych. Przepisy proponowane w art. 37a usuną powstałe niejasności w zakresie pobierania próbek, dokumentowania tego pobrania oraz wykonywania badań parametrów jakościowych suszu paszowego.

Zmiany w przepisach karnych, tj. w art. 40 ust. 2, 4 i 4b zmienianej ustawy, służą uściśleniu przepisów dotyczących odpowiedzialności za wykroczenia wynikające z niewywiązywania się przez grupy producentów, a także organizacje producentów owoców i warzyw, zrzeszenia takich organizacji oraz browary,

z nałożonych na nie obowiązków. Dotychczasowe brzmienie zmienianego art. 40 ust. 2 sugerowało zbiorową odpowiedzialność grupy producentów chmielu, podczas gdy, zgodnie z systemem prawa, odpowiedzialności za wykroczenia podlegają wyłącznie osoby fizyczne. W związku z tym proponuje się dookreślenie, że osobą odpowiedzialną jest osoba upoważniona do reprezentowania grupy producentów chmielu. Analogiczne zmiany zostały wprowadzone

w ust. 4 omawianego artykułu.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), ponieważ nie zawiera przepisów technicznych. Niemniej jednak program płatności bezpośrednich, w

tym również płatności uzupełniających dla producentów surowca tytoniowego, jest corocznie zatwierdzany decyzją Komisji Europejskiej.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt ustawy został zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi. W toku prac nad przedmiotowym projektem żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania w trybie art. 7 ww. ustawy.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które będzie oddziaływał akt normatywny

Projekt ustawy w odniesieniu do przepisów ustawy o organizacji niektórych rynków rolnych będzie oddziaływał na przetwórców wpisanych do rejestru uznanych przetwórców słomy lnianej lub konopnej na włókno, osoby traktowane jako przetwórcy oraz na Prezesa Agencji Rynku Rolnego.

Natomiast projektowane przepisy odnoszące się do ustawy o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego będą oddziaływały na producentów surowca tytoniowego, pierwszych przetwórców surowca tytoniowego, przedsiębiorstwa przetwórcze będące beneficjentami pomocy przyznawanej na podstawie przepisów wspólnej organizacji rynku suszu paszowego, podmioty wykonujące kontrole na podstawie przepisów rozporządzenia Komisji 382/2005 oraz przepisów prawa krajowego, a także na Prezesa oraz dyrektorów oddziałów terenowych Agencji Rynku Rolnego.

2. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie projektowanej ustawy w zakresie przepisów ustawy o organizacji niektórych rynków rolnych nie spowoduje kosztów dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Natomiast wejście w życie projektowanych przepisów dotyczących zmian w ustawie o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego spowoduje skutki finansowe dla budżetu państwa, wynikające w szczególności z konieczności dokonania przebudowy systemu informatycznego Agencji Rynku Rolnego, który zostanie wykorzystany do administrowania niezwiązanymi z produkcją płatnościami dla producentów surowca tytoniowego. Szacuje się, że wydatki na realizację zadań wynikających z projektowanych przepisów na rynku tytoniu ukształtują się na poziomie ok. 174 tys. zł. Proponuje się, aby koszty

te zostały pokryte ze środków dotacji podmiotowej dla Agencji Rynku Rolnego.

3. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projekt ustawy nie będzie miał wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość. Powinien jednakże mieć pozytywny wpływ na przetwórców zajmujących się przetwarzaniem słomy lnianej lub konopnej na włókno przez zmniejszenie obciążeń administracyjnych.

4. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy

Projekt ustawy nie będzie miał wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ aktu normatywnego na sytuację i rozwój regionalny

Projekt ustawy nie będzie miał wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

6. Konsultacje społeczne

Projekt ustawy został wysłany do zaopiniowania przez organizacje społeczno-zawodowe, a w szczególności: NSZZ Rolników Indywidualnych „Solidarność”, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Zarząd Zawodowego Związku Pracowników Rolnictwa RP, Związek Zawodowy Rolnictwa „Samoobrona”, Związek Zawodowy Rolników „Ojczyzna”, Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Krajową Radę Izb Rolniczych, Federację Związków Producentów Rolnych, Konfederację Pracodawców Polskich, Polską Konfederację Pracodawców Prywatnych, Business Centre Club, Radę Gospodarki Żywnościowej, Krajowy Związek Plantatorów Tytoniu w Lublinie, Polski Związek Plantatorów Tytoniu w Krakowie, Związek Plantatorów Tytoniu w Krasnymstawie, Polski Związek Producentów Pasz oraz Polską Izbę Lnu i Konopi, a także pierwszych przetwórców surowca tytoniowego.

Ponadto w dniu 15 czerwca 2007 r. w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi odbyło się spotkanie z przedstawicielami Krajowego Związku Plantatorów Tytoniu w Lublinie, Polskiego Związku Plantatorów Tytoniu w Krakowie oraz Związku Plantatorów Tytoniu w Krasnymstawie poświęcone omówieniu projektowanych zmian organizacji rynku tytoniu.

W zakresie ustawy z dnia 20 grudnia 2002 r. o organizacji niektórych rynków rolnych zgłoszono propozycję zmniejszenia obciążeń administracyjnych nałożonych na przetwórców słomy lnianej lub konopnej na włókno.

Uwaga została uwzględniona, przez uchylenie obowiązku sporządzania protokołu ze zbioru słomy lnianej lub konopnej oraz protokołu z przetworzenia słomy lnianej lub konopnej na włókno.

W zakresie ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego zgłoszono w szczególności następujące uwagi i propozycje zmian:

- 1) propozycja zmiany sposobu przyznawania płatności niezwiązanych z produkcją w sposób zapewniający całkowite wykorzystanie środków finansowych przewidzianych na ten cel w danym roku – uwaga została uwzględniona. Pierwotny projekt ustawy przedstawiony do konsultacji przewidywał rozwiązanie polegające na przyznawaniu płatności niezwiązanych poszczególnym rolnikom proporcjonalnie do udziału indywidualnej ilości referencyjnej danego producenta w całkowitej ilości referencyjnej. System ten zakładał zatem, że w przypadku nieprzyznania części płatności niezwiązanych (np. z powodu niezłożenia wniosków o przyznanie płatności), środki finansowe przewidziane na ten cel pozostają niewykorzystane.

W obecnie projektowanych przepisach proponuje się rozdzielenie całości pieniędzy na płatności niezwiązane z produkcją jedynie między tych producentów, którzy ubiegają się o przyznanie płatności, tak aby wszystkie środki finansowe przewidziane na dany rok zostały wykorzystane,

- 2) szerokiej dyskusji został poddany temat związany z dysponowaniem prawami do uzyskania płatności (zarówno związanych, jak i niezwiązanych z produkcją). W toku konsultacji zgłaszano szereg propozycji w tym zakresie, a wśród nich w szczególności propozycje dopuszczenia swobodnego zbywania prawa do:

- uzyskania płatności niezwiązanej,
- uzyskania płatności związanej i niezwiązanej wraz z całością gospodarstwa,
- płatności niezwiązanej w przypadkach przechodzenia rolnika na rentę i emeryturę,
- płatności niezwiązanej w ślad za dotychczasowym prawem do płatności zbytym w okresie od dnia 31 marca 2007 r. do dnia wejścia w życie projektowanej ustawy.

Ostatecznie, w wyniku przeprowadzonej dyskusji, ustalono, że zasady dotyczące dysponowania prawem do uzyskania płatności związanych z produkcją pozostaną niezmienione (prawo niepodzielne, zbywalne i dziedziczne), natomiast prawo do uzyskania płatności niezwiązanych z produkcją będzie mogło być niepodzielne, dziedziczne oraz zbywane wyłącznie w przypadku jednoczesnego zbycia całego gospodarstwa rolnego.

Ustanowienie zasady niepodzielności prawa do uzyskania płatności niezwiązanej służy utrzymaniu stałej liczby beneficjentów tego wsparcia, co jest zgodne z historycznym charakterem tego uprawnienia. Historyczna specyfika tego prawa nie pozwala również na dopuszczenie możliwości swobodnego jego zbywania i pozwala jedynie na jego zbycie wraz z całym gospodarstwem.

Jednocześnie został ustanowiony wyjątek dla tych producentów, którzy w okresie od dnia 31 marca 2007 r. do dnia wejścia w życie projektowanej ustawy zbyli swoje dotychczasowe prawa do uzyskania płatności. Plantatorzy ci nabędą z mocy ustawy prawo do uzyskania płatności niezwiązanych, ponieważ znajdowali się w rejestrze producentów surowca tytoniowego w dniu 31 marca 2007 r., jednak jeszcze przed dniem wejścia w życie projektowanych przepisów zrezygnowali z przysługujących im płatności uzupełniających dla producentów surowca tytoniowego, zbywając prawo do ich uzyskania. Ustanowiony wyjątek umożliwi tym producentom przekazanie prawa do uzyskania płatności niezwiązanej nabytego po wejściu w życie projek-

towanej ustawy, w ślad za wcześniej przekazanym dotychczasowym prawem do uzyskania płatności,

- 3) propozycja odstąpienia od konieczności składania wniosku o potwierdzenie nabycia z mocy ustawy prawa do uzyskania płatności niezwiązanej – uwaga nie została uwzględniona. Odstąpienie od konieczności złożenia wniosku w przedmiotowej sprawie sprowadzałoby się do wydawania decyzji z urzędu, co mogłoby powodować szereg trudności administracyjnych, takich jak np. przyznanie uprawnień osobom zmarłym,
- 4) propozycja umożliwienia uzyskania płatności niezwiązanych producentom, których gospodarstwa są mniejsze niż 1 ha – uwaga nie została uwzględniona. Warunek posiadania gospodarstwa rolnego o powierzchni przynajmniej 1 ha jest stosowany do wszystkich płatności bezpośrednich w Polsce. Wyjątkiem są tutaj płatności dla plantatorów ziemniaków przeznaczonych na skrobię oraz dotychczasowe płatności uzupełniające dla producentów surowca tytoniowego. Należy jednak podkreślić, że wyjątek ustanowiony w odniesieniu do plantatorów tytoniu dotyczył płatności uzupełniających związanych z produkcją i uwzględnił specyfikę tej gałęzi produkcji rolnej. Jednocześnie producenci surowca tytoniowego byli wielokrotnie informowani o potrzebie dostosowywania gospodarstw do warunków obowiązujących na pozostałych rynkach.

Projektowane płatności niezwiązane z produkcją będą przyznawane rolnikom niezależnie od faktu prowadzenia bądź zaniechania uprawy tytoniu, a więc nie ma uzasadnienia do ustanowienia wyjątków uwzględniających specyfikę tej uprawy, tak jak ma to miejsce w przypadku płatności związanych z produkcją,

- 5) propozycja zmiany sposobu obliczania wielkości referencyjnej polegającej na przyjęciu średniej wielkości produkcji z lat 2005-2006 zamiast produkcji tylko z jednego roku 2006 – uwaga nie została uwzględniona. Począwszy od 2006 r. w Polsce został zniesiony system kwotowania produkcji surowca tytoniowego (wysokość produkcji nie była ograniczona kwotą), a więc produkcja z tego okresu najlepiej odzwier-

ciędlu faktyczne możliwości rynkowe poszczególnych producentów. Jednocześnie, biorąc pod uwagę możliwe trudności wynikające z przyjęcia jednorocznego okresu referencyjnego, w projektowanej ustawie przyjęto rozwiązania uwzględniające sytuacje, w których:

- zbiór tytoniu w 2006 r. był nadzwyczajnie niski – indywidualna ilość referencyjna nie może być niższa niż ilość surowca tytoniowego objętego umową na uprawę tytoniu lub umową kontraktacji pomniejszoną o 30%,
  - plantator nie podjął uprawy tytoniu w 2006 r., mimo że znajdował się w rejestrze producentów prowadzonym przez Agencję Rynku Rolnego – do określenia indywidualnej ilości referencyjnej zostanie przyjęta produkcja z 2005 r.,
- 6) propozycja rezygnacji lub wydłużenia terminu na przekazanie do Agencji Rynku Rolnego informacji na temat nabycia prawa do uzyskania płatności związanej lub niezwiązanej – uwaga została uwzględniona. Projekt ustawy w wersji skierowanej do konsultacji przewidywał określenie dziesięciodniowego terminu na przekazanie do Agencji Rynku Rolnego dokumentów potwierdzających nabycie prawa do uzyskania płatności związanych i niezwiązanych. W obecnie projektowanych przepisach termin ten został wydłużony do 14 dni. Ponadto doprecyzowano sposób postępowania, w przypadku gdy prawo do uzyskania płatności związanej zostało nabyte w drodze dziedziczenia,
- 7) propozycja nadania uprawnień do uzyskania płatności niezwiązanej z produkcją wszystkim producentom znajdującym się w rejestrze producentów w dniu wejścia w życie projektowanej ustawy zamiast w dniu 31 marca 2007 r. – uwaga nie została uwzględniona. Proponowany termin (koniec marca 2007 r.) jest ostatecznym terminem, na który wyraziła zgodę Komisja Europejska, co ma gwarantować historyczny charakter doboru beneficjentów płatności niezwiązanych z produkcją. Przyjęcie terminu późniejszego oznaczałoby zaliczenie do grona uprawnionych rolników wszystkich obecnych, produkujących surowiec tytoniowy w 2007 r., a nie historycznych plantatorów,

- 8) propozycja objęcia kontrolą Agencji Rynku Rolnego całego skupu surowca tytoniowego – uwaga została uwzględniona. Objęcie całego skupu tytoniu kontrolą Agencji Rynku Rolnego zdecydowanie zmniejszy możliwość wystąpienia nieprawidłowości w tym zakresie (dotychczas kontrole obejmowały jedynie część skupu). Z uwagi na przewidywany termin wejścia w życie projektowanej ustawy (podczas trwającego skupu surowca tytoniowego pochodzącego ze zbiorów 2007 r.) proponuje się, aby przepisy te obowiązywały dopiero w odniesieniu do zbiorów 2008 r.,
- 9) propozycja określenia minimalnych wymagań jakościowych dla surowca tytoniowego podlegającego płatnościom – uwaga nie została uwzględniona. W Polsce zrezygnowano ze stosowania minimalnych wymagań jakościowych dla surowca tytoniowego podlegającego płatnościom, wychodząc z założenia, że sprawy związane z jakością powinny być przedmiotem uzgodnień między producentami a pierwszymi przetwórcami surowca tytoniowego. System taki funkcjonuje od 2004 r., a więc od początku stosowania krajowych płatności uzupełniających dla producentów surowca tytoniowego. W sytuacji ograniczenia wysokości płatności związanych z produkcją (z obowiązującego w 2006 r. poziomu 65% płatności stosowanych w Unii Europejskiej do 60% w latach następnych), a także w perspektywie całkowitego zniesienia płatności związanych z produkcją począwszy od 2010 r. (przepisy Unii Europejskiej), wprowadzanie kosztownych kontroli jakości skupowanego tytoniu nie znajduje uzasadnienia,
- 10) propozycja wprowadzenia systemu umożliwiającego identyfikację odmian nasion tytoniu uprawianego w Polsce (certyfikacja nasion kwalifikowanych) – uwaga nie została uwzględniona. Zmieniana ustawa nie obejmuje zagadnień związanych z nasiennictwem.

12-01-aa